РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 56

гр. София, 15.05.2024 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 2-РО ТО 5-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети май през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Евгений Стайков

като разгледа докладваното от Касационно търговско дело № 20248002900126 по описа за 2024 година

съдията **Евгений Стайков**, като разгледа подадената молба вх. № 7337/26.04.2024 г. от процесуалния представител на „Клинър“ ООД по **т.д. № 126/2024 г. на ВКС**, ТК, както и отговора на молбата с вх. №7550/02.05.2024 г. от процесуалния представител на Община Мадан намира следното:

С протокол за избор на съдия-докладчик от 20.01.2024 г. с електронно разпределение съдия Галина Иванова е определена за съдия - докладчик по т.д. № 126/2024 г. на ВКС, II т. о., по което дело страни са Община Мадан - касатор и „Клинър“ ООД – ответник по касация. С определение № 933/15.04.2024 г. по т.д. № 126/2024 г. на ВКС, II т. о, касационният състав, на който към председател, е допуснал до касационно обжалване въззивното решение №394/20.11.2023 г. по в.т.д. № 14/2023 г на Пловдивски апелативен съд като делото е насрочено за разглеждане в открито заседание за 24.09.2024 г.

С молбата вх. № 7337/26.04.2024 г., подадена от процесуалния представител на „Клинър“ ООД се иска на основание чл. 22, ал. 1, т. 5 и т. 6 ГПК отвод на съдията Евгений Стайков поради това, че е бил назначен за председател на съдебен състав, след като първоначално за такъв е бил назначен различен съдия. В молбата се твърди също, че съдия Стайков е бил член на съдебния състав по т. д. № 462/2019 г. на ВКС, което е образувано по повод жалба подадена от „Клинър“ ООД срещу решение № 336/28.11.2018 г. по в. т. д. № 558/2018 г. на Пловдивски АС. Сочи се, че с това решение Пловдивски АС е отменил решението на ОС Пловдив и е осъдил „Клинър“ ООД да заплати на общината 339 531, 91 лв., ведно със законна лихва като с определение № 650/15.11.2019 г. по т. д. № 462/2019 г. по описа на ВКС, касационният състав не е допуснал касационно обжалване на въззивното решение. Подчертава се, че

спорният момент по това дело е бил свързан с тълкуване на ценообразуването по договора между страните и въз основа на това влязло в сила решение Община Мадан е подала молбата за открИ.е на производство по несъстоятелност срещу дружеството и е образувано т. д. № 288/2021 г. на ПОС, впоследствие в.т. д. № 14/2023 г. на ПАС, решението по което се обжалва в настоящото производство.

Според молителя, съдия Стайков като член на състава, който не е допуснал до касационно обжалване на решението по горепосоченото в. т. д. № 558/2018 г. на ПАС, веднъж вече е приел и изразил мотиви, че това решение е правилно, вследствие на което дружеството е осъдено да заплати на Общината огромна парична сума. Направен е извод, че в „Клинър“ ООД е създадено обосновано съмнение относно обективността на съдия Стайков, защото настоящият състав като касационна инстанция следва да се запознае за първи път с делото и спорните моменти между страните и да прецени твърденията и всички доказателства, а не да встъпва предубеден с предишни убеждения и възприети по-рано мотиви и крайни изводи и настройки спрямо данните, релевантни за делото.

Посочвайки, че съдия Стайков, веднъж вече е приел, че процесният договор между страните следва да се тълкува в полза на Община Мадан, съществува риск същият съдия да отмени обжалваното сега решение поради по-ранна убеденост в основателността на твърденията на ответната. С оглед на посоченото по-горе, се твърди че са налице предпоставките на чл. 22 ал. 1 т. 5 и т. 6 ГПК за отвеждане на съдия Стайков от разглеждане на настоящото дело.

На последно място, във връзка с изложеното по-горе, се прави искане за преразглеждане на определение № 933/15.04.2024 г. по настоящото дело, с което е допуснато касационно обжалване на решение № 394/20.11.2023 г. по в.т.д. № 14/2023 г. на Пловдивски АС. Според молителя впечатление прави фактът, че съдия Стайков е докладчик по т. д. № 197/2024 г. на ВКС, в основата на което дело стоят същите страни и същия договор.

В отговор с вх. №7550/02.05.2024 г., подаден от процесуалния представител на Община Мадан, се твърди, че искането е необосновано и неоснователно като се изразява съмнение, че направените неколкократни искания от „Клинър" ООД за отстраняване на членове на съдебни състави в множеството съдебни производства, развили се между общината и длъжника, създава съмнение за нарушение на принципа, прокламиран в чл. 3 ГПК. Сочи се, че не е налице предпоставка за отвод чл. 22, ал. 5 ГПК, понеже съдия Стайков бил член на състава на ВКС по т.д. № 462/2019 г. на ВКС, по което дело не е допуснато касационно обжалване. Подчертава се, че предметът на предходното дело и настоящото производство по несъстоятелност нямат нищо общо, доколкото в сегашния процес подлежат на преценка съвсем други доказателства и коренно различни доводи на страните. В тази връзка е направено позоваване на

постановките в решението на ЕСПЧ от 06.06.2000 г. по делото Morel срещу Франция, жалба № 34130/96, §45.

В отговора на молбата се оспорва основанието за отвеждане на съдия Стайков и по чл. 22, ал. 6 ГПК поради бланкетните съображения, от които не става ясно кои са конкретните обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие. Акцентира се върху разрешенията, дадени в практиката на ЕСПЧ и на ВКС - решение № 103/16.01.2019 г. по гр.д. № 2875/2017 г. на I г.о., в които се приема, че произнасянето на един съдия втори път по едни и същи доказателства или за съществуването на едни и същи факти, относими към различни отношения между същите страни, няма как да съставлява само по себе си основание за отвод по чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК.

На последно място в отговора се излагат съображения за неоснователност на искането на „Клинър" ООД за „преразглеждане" на постановеното по делото определение, с което е допуснато касационно обжалване на въззивното решение на Пловдивски АС. Посочено, е че независимо от това дали съдия Стайков ще се отведе от разглеждане на делото, определението на ВКС не представлява окончателният съдебен акт, слагащ край на спора по същество, с оглед на което участието на съдията при постановяването му не представлява нарушение на ЕКЗПЧ. (така Regner срещу Чешката република, жалба №35289/11, §151, 161,19 септември 2017).

След проверка в базата-данни на Търговската колегия, констатирах, че действително съм бил член на състава, постановил определение № 650/15.11.2019 г. на ВКС, II т.о. по спор между същите страни във връзка с договор от 26.03.2009 г., с което определение не е допуснато касационно обжалване на решение № 336/28.11.2018 г. по в.т.д. № 558/2018 г. на Пловдивски АС в обжалваната му от „Клинър“ ООД осъдителна част. Електронно съм бил определен и за съдия- докладчик по търг. дело № 197/2024 г. на ВКС между същите страни.

Не отговаря на истината, че след образуване на т.д. № 126/2024 г. на ВКС е сменен председателят на състава. Делото е образувано във ВКС на 20.01.2024 г., като с електронно разпределение от 22.01.2024 г. е определен за докладчик съдия Галина Иванова. Съобразно разпореждане на ръководителя на Търговската колегия от 18.09.2023 г., считано от 01.01.2024 г. е формиран 5 – ти състав на второ отделения в постоянен състав : Евгений Стайков – председател, Галина Иванова и съдия Мирослава Кацарска. Съгласно чл. 20 от Правилата за образуване, случайно разпределение и насрочване на делата във ВКС (приети със заповед № 645/19.07.2022 г. на председателя на ВКС) с електронно разпределение се определя съдията-докладчик като останалите двама съдии в тричленния състав са членовете на постоянния състав, в който заседава съдията-докладчик. Ето защо участвам като член на състава (председател по

старшинство) по т.д. № 126/2024 г. на ВКС, II т. о. още от образуване на делото.

Не е налице основание за мой отвод по чл. 22, ал. 1, т. 5 ГПК, тъй като не съм участвал при решаване на делото в друга инстанция. Отделен е въпросът, че предметът на спора по настоящото дело № 126/2024 г. на ВКС, II т. о., изключва необходимост от тълкуване на договора между страните, който е бил предмет на спора по т.д. № 462/2019 г. на ВКС.

С оглед изложените в молбата на „Клинър“ ООД обстоятелства, същите не представляват основание за мой отвод по делото по чл. 22, ал. 6 ГПК. Съгласно практиката на ЕСПЧ за осигуряване „безпристрастност“ на съда по смисъла на чл. 6 ЕКЗПЧ, съдията следва да се отведе при наличието на субективни или на обективни критерии за безпристрастност. В случая не е налице моя субективна безпристрастност, тъй като от една страна нямам каквито и да е отношения със страните по спора – Община Мадан и „Клинър“ ООД, а от друга страна - не се чувствам предубеден по спорния въпрос по делото, свързан с наличието или липсата на предпоставки за открИ.е на производство по несъстоятелност на „Клинър“ ООД. Липсва и обективният критерий за безпристрастност, доколкото фактите, на които се позовава молителят, не могат да породят съмнение за моята безпристрастност. Както бе посочено по-горе, предмет на спора по т.д. № 126/2024 г. на ВКС, II т. о. е молба на Община Мадан за открИ.е производство по несъстоятелност на „Клинър“ ООД . Решението на Пловдивски АС, с което Клинър“ ООД е осъдено да заплати на общината 339 531, 91 лв. (предмет на определението по т.д. № 462/2019 г. на ВКС) е влязло в сила и спорните по него въпроси, не са част от спора по т.д. № 126/2024 г. на ВКС, II т. о. В тази връзка не е основателно твърдението на молителя, че аз като член на настоящия касационен състав инстанция ще обсъждам същите спорните моменти между страните и *ще встъпя предубеден в делото с предишни убеждения и крайни изводи и настройки спрямо данните, релевантни за спора.*

Основание за моята безпристрастност не може да бъде фактът, че съм бил член на касационен състав по т.д. № 462/2019 г. на ВКС, II т.о., че съм член на касационния състав по настоящото дело и че съм бил определен за докладчик по т. д. № 197/2024 г. на ВКС, II т.о. Разпределението на делата - т.д. № 197/2024 г. на ВКС, II т.о. и т.д. № 197/2024 г. на ВКС, II т.о., е извършено електронно (чрез компютърен софтуер на ВСС), а членовете на 5 състав на второ отделение, са тези посочени в чл. 20 от Правилата за образуване, случайно разпределение и насрочване на делата във ВКС.

От всичко изложено, е видно, че до настоящия момент, включително и към датата на постановяване на определение № 933/15.04.2024 г. по настоящето дело (с определението по чл. 288 ГПК не се решава спора за несъстоятелност по същество), не са били налице каквито и да е основания по чл. 22, т. 5 и т. 6 ГПК за мой отвод. С разглеждането на делото до настоящия момент не са нарушени принципите,

прокламирани в чл. 6 ЕКЗПЧ. Въпреки това, с оглед инсинуациите в молбата на адвоката на „Клинър“ ООД от 26.04.2024 г. за мое пристрастие в полза на Община Мадан и твърдението му *за съществуващ риск да бъде отменено обжалваното сега решение поради моя по-ранна убеденост*, считам че тази молба се явява нов факт по чл. 22, ал. 6 ГПК, а именно – с нея се създава съмнение в страните за липса на безпристрастност и за невъзможност за постановяване на решение по чл. 290 ГПК по мое вътрешно убеждение.

Ето защо на основание чл. 22, т. 6 ГПК във връзка с чл. 6 ЕКЗПЧ.

РАЗПОРЕДИ:

ОТСТРАНЯВА съдия Евгений Стайков от разглеждането на т.д. № 126/2024 г. по описа на Върховен касационен съд, Търговска колегия.

На основание чл. 26 от Правилата за образуване, случайно разпределение и насрочване на делата във ВКС (приети със заповед № 645/19.07.2022 г. на председателя на ВКС) делото да се преразпредели под същия номер за определяне на нов член на състава чрез електронно разпределение.

Копие от разпореждането да се предостави на председателя на Второ търговско отделение на ВКС за сведение.

Председател: _____